

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 22ας Μαΐου 2012 *

«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού εικονιστικού σήματος το οποίο απεικονίζει κεφαλή λύκου — Προγενέστερα εθνικά και διεθνή εικονιστικά σήματα WOLF Jardin και Outils WOLF — Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου — Προσβολή του διακριτικού χαρακτήρα ή της φήμης του προγενέστερου σήματος — Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009»

Στην υπόθεση T-570/10,

Environmental Manufacturing LLP, με έδρα το Stowmarket (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενη από τους S. Malynicz, barrister, και M. Atkins, solicitor,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τον A. Folliard-Monguiral,

καθού,

αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου:

Société Elmar Wolf, με έδρα το Wissembourg (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τον N. Boespflug, δικηγόρο,

με αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 6ης Οκτωβρίου 2010 (υπόθεση R 425/2010—2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Société Elmar Wolf και της Environmental Manufacturing LLP,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους I. Pelikánová, πρόεδρο, K. Jürimäe και M. van der Woude (εισηγητή), δικαστές,

γραμματέας: Σ. Σπυροπούλου, υπάλληλος διοικήσεως, έχοντας υπόψη

το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 17 Δεκεμβρίου 2010,

το υπόμνημα αντικρούσεως του ΓΕΕΑ, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 24 Μαρτίου 2011,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

το υπόμνημα αντικρούσεως της παρεμβαίνουσας που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 18 Μαρτίου 2011,

κατόπιν της συνεδριάσεως της 17ης Ιανουαρίου 2012,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Το ιστορικό της διαφοράς

- 1 Στις 9 Μαρτίου 2006, η Entec Industries Ltd υπέβαλε στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως έχει τροποποιηθεί [έχει αντικατασταθεί από τον κανονισμό (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1)].
- 2 Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το εξής εικονιστικό σημείο:

- 3 Τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση του σήματος, αφού περιορίστηκαν κατά την ενώπιον του ΓΕΕΑ διαδικασία, υπάγονται στην κλάση 7 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας, για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή: «Μηχανήματα για την επαγγελματική και βιομηχανική επεξεργασία απορριμμάτων ξυλείας και φυτικών αποβλήτων· επαγγελματικά και βιομηχανικά μηχανήματα θρυμματισμού του ξύλου και παραγωγής πριονιδίων».
- 4 Η αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος δημοσιεύθηκε στο *Δελτίο κοινοτικών σημάτων* αριθ. 38/2006 της 18ης Σεπτεμβρίου 2006.
- 5 Στις 18 Δεκεμβρίου 2006, η παρεμβαίνουσα, Société Elmar Wolf, άσκησε ανακοπή, δυνάμει του άρθρου 42 του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρου 41 του κανονισμού 207/2009), κατά της αιτήσεως με την οποία ζητήθηκε η καταχώριση του σήματος για τα προϊόντα που περιγράφονται στη σκέψη 3 ανωτέρω.

6 Η ανακοπή στηρίζεται, μεταξύ άλλων, στα εξής προγενέστερα δικαιώματα:

- στο γαλλικό εικονιστικό σήμα που καταχωρίστηκε στις 8 Απριλίου 1999 με αριθμό 99786007, για προϊόντα των κλάσεων 1, 5, 7, 8, 12 και 31, και του οποίου το εικονιστικό σημείο σε κόκκινο και κίτρινο χρώμα έχει ως εξής:

- στο γαλλικό εικονιστικό σήμα που καταχωρίστηκε στις 22 Σεπτεμβρίου 1948 με αριθμό 1480873, για προϊόντα των κλάσεων 7 και 8, στο διεθνές εικονιστικό σήμα που καταχωρίστηκε στις 22 Ιουνίου 1951 με αριθμό 154431, για προϊόντα των κλάσεων 7 και 8, με ισχύ στην Ισπανία και στην Πορτογαλία, και στο διεθνές εικονιστικό σήμα που καταχωρίστηκε στις 20 Ιανουαρίου 1969 με αριθμό 352868, για προϊόντα των κλάσεων 7, 8, 12 και 21, με ισχύ στην Ισπανία, το δε εικονιστικό σημείο σε μαύρο και λευκό χρώμα των εν λόγω τριών σημάτων έχει ως εξής:

- 7 Οι λόγοι που προβλήθηκαν προς στήριξη της ανακοπής ήταν οι προβλεπόμενοι στο άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009) και στο άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009).
- 8 Στις 24 Σεπτεμβρίου 2007, η Entec Industries εκχώρησε την αίτηση καταχώρισεως σήματος στην προσφεύγουσα Environmental Manufacturing LLP.
- 9 Στις 2 Οκτωβρίου 2007, η προσφεύγουσα ζήτησε από την παρεμβαίνουσα, βάσει του άρθρου 43 του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 42 του κανονισμού 207/2009), να προσκομίσει αποδείξεις για τη χρήση των προγενέστερων σημάτων. Η παρεμβαίνουσα προσκόμισε προς τούτο έγγραφες αποδείξεις.
- 10 Στις 25 Ιανουαρίου 2010, το τμήμα ανακοπών απέρριψε τη βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 ανακοπή, για τον λόγο ότι δεν συνέτρεχε κανένας κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των οικείων σημάτων. Το τμήμα ανακοπών απέρριψε, επίσης, τη βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 ανακοπή, για τον λόγο ότι η παρεμβαίνουσα δεν είχε προσκομίσει καμία απόδειξη σχετικά με την πρόκληση οποιασδήποτε βλάβης στη φήμη των προγενέστερων σημάτων ή τον προσπορισμό αθέμιτου οφέλους εξ αυτών.

- 11 Στις 23 Μαρτίου 2010, η παρεμβαίνουσα άσκησε προσφυγή ενώπιον του ΓΕΕΑ, βάσει των άρθρων 58 έως 64 του κανονισμού 207/2009, κατά της απόφασης του τμήματος ανακοπών.
- 12 Με απόφαση της 6ης Οκτωβρίου 2010 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το δεύτερο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ δέχθηκε την προσφυγή και ακύρωσε την απόφαση του τμήματος ανακοπών. Όσον αφορά το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, το εν λόγω τμήμα προσφυγών έκρινε ότι τα προγενέστερα σήματα έχαιραν ευρείας φήμης σε τρία κράτη μέλη. Ακολούθως, δέχθηκε ότι υπήρχε ορισμένη ομοιότητα μεταξύ των επίμαχων σημάτων και ότι το ενδιαφερόμενο κοινό θα μπορούσε να συσχετίσει τα σημεία, λαμβανομένου υπόψη του διακριτικού χαρακτήρα και της φήμης των προγενέστερων σημάτων και της ομοιότητας των προϊόντων που αφορούσαν τα επίμαχα σήματα. Τέλος, το τμήμα προσφυγών κατέληξε στο συμπέρασμα, παραπέμποντας στα επιχειρήματα που προέβαλε η παρεμβαίνουσα, ότι το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση θα μπορούσε να αποδυναμώσει τη μοναδική εικόνα των προγενέστερων σημάτων και να προσπορίσει αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη τους. Όσον αφορά το άρθρο 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 207/2009, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι τα προγενέστερα σήματα είχαν αποτελέσει αντικείμενο ουσιαστικής και διαρκούς χρήσεως για τα προστατευόμενα προϊόντα.

Αιτήματα των διαδίκων

- 13 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
 - να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.
- 14 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή·
 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

- 15 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως. Ο πρώτος λόγος στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 207/2009. Κατά την προσφεύγουσα, η παρεμβαίνουσα δεν απέδειξε ουσιαστική χρήση των προγενέστερων σημάτων για τα προϊόντα που αφορά το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση. Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του εν λόγω κανονισμού. Κατά την προσφεύγουσα, το τμήμα προσφυγών εφάρμοσε εσφαλμένως τη διάταξη αυτή.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως που στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 207/2009

- 16 Το άρθρο 42, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009 προβλέπει τα ακόλουθα:

«Μετά από αίτηση του καταθέτη, ο ανακόπτων δικαιούχος προγενέστερου κοινοτικού σήματος οφείλει να αποδείξει ότι, κατά τη διάρκεια των πέντε ετών που προηγήθηκαν της δημοσίευσης της αίτησης κοινοτικού σήματος, είχε γίνει ουσιαστική χρήση του προγενέστερου κοινοτικού σήματος στην Κοινότητα για τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τα οποία καταχωρίστηκε και επί των οποίων βασίζεται η ανακοπή του ή ότι υπάρχει εύλογη αιτία για τη μη χρήση, εφόσον, κατά την ημερομηνία αυτή, το προγενέστερο σήμα ήταν από πενταετίας τουλάχιστον καταχωρισμένο. Αν δεν αποδειχθούν τα ανωτέρω, η ανακοπή

απορρίπτεται. Αν το προγενέστερο κοινοτικό σήμα χρησιμοποιήθηκε για μέρος μόνο των προϊόντων ή υπηρεσιών για τα οποία καταχωρίστηκε, τότε, για τους σκοπούς της εξέτασης της ανακοπής, θεωρείται καταχωρισμένο μόνο για το μέρος αυτό των προϊόντων ή υπηρεσιών.»

- 17 Κατά το άρθρο 42, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009, η παράγραφος 2 εφαρμόζεται στα προγενέστερα εθνικά σήματα στα οποία αναφέρεται το άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο α', του εν λόγω κανονισμού, υπό τον όρο ότι η χρήση στην Κοινότητα αντικαθίσταται από τη χρήση στο κράτος μέλος στο οποίο προστατεύεται το προγενέστερο εθνικό σήμα.
- 18 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η παρεμβαίνουσα απέδειξε μόνον ότι είχε χρησιμοποιήσει τα προγενέστερα σήματα για μηχανήματα και εργαλεία κηπουρικής που προορίζονται για το ευρύ κοινό και όχι για μηχανήματα και εργαλεία που προορίζονται για επαγγελματίες κηπουρούς. Τα μηχανήματα και εργαλεία της οικιακής κηπουρικής συνιστούν διακριτή υποκατηγορία προϊόντων σε σχέση με εκείνη των μηχανημάτων και εργαλείων της επαγγελματικής κηπουρικής. Παραπέμποντας στην απόφαση του Πρωτοδικείου [νυν Γενικού Δικαστηρίου] της 14ης Ιουλίου 2005, T-126/03, Reckitt Benckiser (España) κατά ΓΕΕΑ - Aladin (ALADIN) (Συλλογή 2005, σ. II-2861), η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών όφειλε να λάβει υπόψη τη διάκριση αυτή κατά την εκτίμηση της ουσιαστικής χρήσεως των προγενέστερων σημάτων. Συνεπώς, έπρεπε να περιοριστεί αντιστοίχως η έκταση της προστασίας των προγενέστερων σημάτων.
- 19 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα αντικρούουν την επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας.
- 20 Καταρχάς, πρέπει να υπομνησθεί ότι το άρθρο 42 του κανονισμού 207/2009 αφορά την απόδειξη ουσιαστικής χρήσεως των υπηρεσιών ή προϊόντων στα οποία στηρίζεται η ανακοπή. Τα προϊόντα αυτά είναι, εν προκειμένω, τα προϊόντα που καλύπτονται από τα προγενέστερα σήματα που επικαλείται η παρεμβαίνουσα και όχι τα προϊόντα που καλύπτονται από το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση. Η προσφεύγουσα όμως δεν αμφισβητεί ότι η παρεμβαίνουσα απέδειξε την ουσιαστική χρήση των προγενέστερων σημάτων όσον αφορά τα προϊόντα επί των οποίων τίθενται τα εν λόγω σήματα.
- 21 Από την προπαρατεθείσα στη σκέψη 18 απόφαση ALADIN, την οποία επικαλείται η προσφεύγουσα, προκύπτει ότι η μερική χρήση, καίτοι έχει την έννοια ότι τα σήματα που δεν έχουν χρησιμοποιηθεί για ορισμένη κατηγορία προϊόντων εξακολουθούν να είναι διαθέσιμα, δεν πρέπει, εντούτοις, να έχει ως αποτέλεσμα να στερείται ο δικαιούχος του προγενέστερου σήματος οποιασδήποτε προστασίας για προϊόντα που, χωρίς να είναι εντελώς πανομοιότυπα με τα προϊόντα σε σχέση με τα οποία αποδείχθηκε η ουσιαστική χρήση, δεν διαφέρουν ουσιωδώς από εκείνα και εμπίπτουν στην ίδια ομάδα η οποία μόνον αυθαίρετα θα μπορούσε να διαιρεθεί διαφορετικά. Επιβάλλεται, συναφώς, η παρατήρηση ότι είναι στην πράξη αδύνατο για τον δικαιούχο ενός σήματος να αποδείξει τη χρήση του για όλες τις πιθανές παραλλαγές των προϊόντων τα οποία αφορά η καταχώριση. Κατά συνέπεια, η έννοια «μέρος των προϊόντων ή υπηρεσιών» δεν μπορεί να περιλάβει όλες τις εμπορικές εκφάνσεις ανάλογων προϊόντων ή υπηρεσιών, αλλά μόνον προϊόντα ή υπηρεσίες επαρκώς διαφοροποιημένα, ώστε να αποτελούν συνεκτικές κατηγορίες ή υποκατηγορίες (απόφαση ALADIN, σκέψη 18 ανωτέρω, σκέψη 46).
- 22 Όσον αφορά τα προϊόντα κηπουρικής για τα οποία έχουν καταχωρισθεί τα προγενέστερα σήματα, δεν είναι δυνατόν να γίνει διάκριση μεταξύ συνεκτικών κατηγοριών ή υποκατηγοριών προϊόντων βάσει της χρήσεώς τους από επαγγελματίες ή από το ευρύ κοινό. Καίτοι είναι πιθανό ορισμένα από τα εν λόγω προϊόντα να απευθύνονται κυρίως σε πελάτες που είναι επαγγελματίες, εντούτοις η πλειονότητά τους καλύπτει τις ίδιες ανάγκες κηπουρικής, οι δε επαγγελματίες καλλιεργητές οπωροκηπευτικών χρησιμοποιούν τα ίδια εργαλεία με τους περιστασιακούς κηπουρούς, οι οποίοι ενδέχεται, επίσης, να προμηθευθούν συσκευές μεγάλου μεγέθους, όπως οι προτεινόμενες από την προσφεύγουσα. Για παράδειγμα, ένας επαγγελματίας κηπουρός που εργάζεται σε αστική περιοχή δεν έχει λόγο να προμηθευθεί μηχανήματα μεγάλου μεγέθους, ενώ ένας περιστασιακός κηπουρός που κατοικεί στην ύπαιθρο μπορεί να έχει μια τέτοια ανάγκη, ιδίως αν πρέπει να περιποιηθεί δασώδεις εκτάσεις.

- 23 Η προσφεύγουσα, καίτοι παρατηρεί ορθώς ότι το τμήμα προσφυγών όφειλε να εξετάσει το ζήτημα της ουσιαστικής χρήσεως πριν εξετάσει το βάσιμο της ανακοπής που άσκησε η παρεμβαίνουσα, δεν προσκομίζει, εντούτοις, επαρκή στοιχεία από τα οποία να προκύπτει ότι το τμήμα προσφυγών εκτίμησε εσφαλμένως την εκ μέρους της παρεμβαίνουσας απόδειξη της ουσιαστικής χρήσεως, κατά την έννοια του άρθρου 42 του κανονισμού 207/2009.
- 24 Συνεπώς, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως που στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009

- 25 Πρέπει, καταρχάς, να υπομνησθεί ότι, κατά το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, «[κ]ατόπιν ανακοπής του δικαιούχου προγενέστερου σήματος κατά την έννοια της παραγράφου 2, το αιτούμενο σήμα δεν γίνεται επίσης δεκτό για καταχώριση αν ταυτίζεται ή ομοιάζει με το προγενέστερο σήμα και πρόκειται να καταχωρισθεί για προϊόντα ή υπηρεσίες που δεν ομοιάζουν με αυτές για τις οποίες έχει καταχωρισθεί το προγενέστερο σήμα, εφόσον, στην περίπτωση προγενέστερου κοινοτικού σήματος, το σήμα αυτό χαίρει φήμης στην Κοινότητα και, στην περίπτωση προγενέστερου εθνικού σήματος, το σήμα αυτό χαίρει φήμης στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, η δε χρησιμοποίηση, χωρίς νόμιμη αιτία του αιτούμενου σήματος, θα προσπόριζε αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενέστερου σήματος, ή θα ήταν βλαπτική για τον εν λόγω διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη».
- 26 Από το γράμμα του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 προκύπτει, επίσης, ότι η εφαρμογή του εξαρτάται από τις ακόλουθες προϋποθέσεις: πρώτον, τα αντιπαρατιθέμενα σήματα πρέπει να είναι πανομοιότυπα ή παρόμοια, δεύτερον, το προγενέστερο σήμα στο οποίο στηρίζεται η ανακοπή πρέπει να χαίρει φήμης και, τρίτον, πρέπει να υπάρχει κίνδυνος, είτε προσπορισμού αθέμιτου οφέλους από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενεστέρου σήματος είτε προκλήσεως βλάβης στα στοιχεία αυτά, από τη χωρίς νόμιμη αιτία χρησιμοποίηση του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση. Οι προϋποθέσεις αυτές πρέπει να συντρέχουν σωρευτικώς, η δε απουσία έστω και μιας εξ αυτών αρκεί για να καταστεί ανεφάρμοστη η εν λόγω διάταξη [απόφαση του Πρωτοδικείου της 25ης Μαΐου 2005, T-67/04, Spa Monopole κατά ΓΕΕΑ - Spa-Finders Travel Arrangements (SPA-FINDERS), Συλλογή 2005, σ. II-1825, σκέψη 30].
- 27 Όσον αφορά την τρίτη προϋπόθεση που εκτίθεται στην προηγούμενη σκέψη, το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 προβλέπει τρεις διακριτές περιπτώσεις κινδύνου, ήτοι ότι η χωρίς νόμιμη αιτία χρησιμοποίηση του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση, πρώτον, βλάπτει τον διακριτικό χαρακτήρα του προγενεστέρου σήματος, δεύτερον, βλάπτει τη φήμη του προγενεστέρου σήματος ή, τρίτον, προσπορίζει αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενεστέρου σήματος. Η πρώτη περίπτωση κινδύνου που προβλέπει η διάταξη αυτή υφίσταται όταν το προγενέστερο σήμα δεν μπορεί πλέον να προκαλεί άμεσο συσχετισμό με τα προϊόντα για τα οποία έχει καταχωρισθεί και χρησιμοποιείται. Ο κίνδυνος αυτός συνίσταται στην αποδυνάμωση του προγενέστερου σήματος με την αποδόμηση της ταυτότητάς του και του αντίκτυπου που έχει στο κοινό. Η δεύτερη περίπτωση κινδύνου υφίσταται όταν τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες που καλύπτει το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση μπορούν να γίνουν αντιληπτά από το κοινό κατά τέτοιο τρόπο ώστε να μειώνεται η έλξη που ασκεί το προγενέστερο σήμα. Στην τρίτη περίπτωση πρόκειται για τον κίνδυνο να μεταφερθεί η εικόνα του φημισμένου σήματος ή τα χαρακτηριστικά που προβάλλει αυτή στα προϊόντα που καλύπτει το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση, με αποτέλεσμα η εμπορία τους να μπορεί να διευκολυνθεί από τον εν λόγω συσχετισμό με το φημισμένο προγενέστερο σήμα [βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 22ας Μαρτίου 2007, T-215/03, Sigla κατά ΓΕΕΑ - Elleni Holding (VIPS), Συλλογή 2007, σ. II-711, σκέψεις 36 έως 42 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία]. Όταν πληρούνται οι δύο πρώτες προϋποθέσεις που εκτίθενται στην προηγούμενη σκέψη, αρκεί να συντρέχει μία εκ των ανωτέρω τριών περιπτώσεων

κινδύνου για να τύχει εφαρμογής το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 (απόφαση του Δικαστηρίου της 27ης Νοεμβρίου 2008, C-252/07, Intel Corporation, Συλλογή 2008, σ. I-8823, σκέψη 28).

- 28 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών υπέπεσε επανειλημμένως σε πλάνη κατά την ανάλυση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, τόσο ως προς τον κίνδυνο να προκληθεί βλάβη στον διακριτικό χαρακτήρα των προγενέστερων σημάτων (στο εξής: κίνδυνος αποδυναμώσεως) όσο και ως προς τον κίνδυνο να προσποριστεί η προσφεύγουσα αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη των προγενέστερων σημάτων (στο εξής: κίνδυνος παρασιτισμού).
- 29 Οι αιτιάσεις αυτές πρέπει, καταρχάς, να εξεταστούν σε σχέση με τον κίνδυνο αποδυναμώσεως και, ακολούθως, να εξεταστούν, ενδεχομένως, σε σχέση με τον κίνδυνο παρασιτισμού.

Επί του ενδιαφερομένου κοινού

- 30 Με τη σκέψη 16 της προσβαλλομένης απόφασης, το τμήμα προσφυγών αποφάνθηκε, ως προς τα προϊόντα της κλάσεως 7 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας, ότι το ενδιαφερόμενο κοινό συνίστατο στο ευρύ κοινό της Ισπανίας, της Γαλλίας και της Πορτογαλίας, το οποίο είχε τη συνήθη πληροφόρηση και ήταν ευλόγως προσεκτικό και ενημερωμένο.
- 31 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο κίνδυνος αποδυναμώσεως πρέπει να εκτιμάται σε σχέση με την αντίληψη του κοινού στο οποίο απευθύνονται τα προγενέστερα σήματα, ενώ ο κίνδυνος παρασιτισμού πρέπει να εκτιμάται σε σχέση με την αντίληψη του κοινού στο οποίο απευθύνεται το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση. Στο μέτρο που το τμήμα προσφυγών δεν προέβη στην εν λόγω διάκριση, εκτιμώντας ότι το κοινό είναι πάντα το ίδιο, ανεξαρτήτως της επίμαχης προσβολής, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο.
- 32 Πρέπει να επισημανθεί, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, ότι το κοινό που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη διαφέρει αναλόγως του είδους της προσβολής που προβάλλει ο δικαιούχος του προγενέστερου σήματος. Πράγματι, αφενός, τόσο ο διακριτικός χαρακτήρας όσο και η φήμη ενός σήματος πρέπει να εκτιμώνται σε σχέση με τη σχετική αντίληψη του ενδιαφερομένου κοινού, το οποίο συνίσταται στον μέσο αποδέκτη των υπηρεσιών ή καταναλωτή των προϊόντων για τα οποία έχει καταχωρισθεί το σήμα αυτό, δηλαδή στον αποδέκτη ή καταναλωτή τους που έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος. Συνεπώς, το ζήτημα αν συντρέχει κάποια από τις προσβολές του προγενέστερου σήματος που συνίστανται στην πρόκληση βλάβης στον διακριτικό χαρακτήρα ή στη φήμη του πρέπει να εκτιμάται σε σχέση με τον μέσο αποδέκτη των υπηρεσιών ή καταναλωτή των προϊόντων για τα οποία έχει καταχωρισθεί το σήμα αυτό, δηλαδή σε σχέση με τον αποδέκτη ή καταναλωτή τους που έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος. Αφετέρου, όσον αφορά την προσβολή του προγενέστερου σήματος που συνίσταται στον προσπορισμό αθέμιτου οφέλους από τον διακριτικό χαρακτήρα ή από τη φήμη του, στο μέτρο που αυτό το οποίο απαγορεύεται είναι το πλεονέκτημα που αποκομίζει από το προγενέστερο σήμα ο δικαιούχος του μεταγενέστερου σήματος, το ζήτημα αν συντρέχει τέτοια προσβολή πρέπει να εκτιμάται σε σχέση με τον μέσο αποδέκτη των υπηρεσιών ή καταναλωτή των προϊόντων για τα οποία έχει καταχωρισθεί το μεταγενέστερο σήμα, δηλαδή σε σχέση με τον αποδέκτη ή καταναλωτή τους που έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος (απόφαση Intel Corporation, σκέψη 27 ανωτέρω, σκέψεις 33 έως 36).
- 33 Κατά συνέπεια, το τμήμα προσφυγών οφείλει, καταρχήν, να προσδιορίζει το ενδιαφερόμενο κοινό σε σχέση με το είδος της προσβολής που εξετάζει βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009.
- 34 Εντούτοις, το γεγονός ότι το τμήμα προσφυγών δεν προέβη, εν προκειμένω, στη διάκριση αυτή δεν μπορεί να επηρεάσει το αποτέλεσμα της αναλύσεώς του σχετικά με τον κίνδυνο συγχύσεως. Πράγματι, όπως προκύπτει από τη σκέψη 32 ανωτέρω και όπως επισημαίνει η ίδια η προσφεύγουσα με το δικόγραφο της

προσφυγής της, το ενδιαφερόμενο κοινό για την εκτίμηση ενός τέτοιου κινδύνου είναι το κοινό στο οποίο απευθύνονται τα προγενέστερα σήματα. Αυτό ακριβώς το κοινό έλαβε υπόψη στην ανάλυσή του το τμήμα προσφυγών.

- 35 Ως εκ τούτου, η αιτίαση ότι το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά τον ορισμό του ενδιαφερομένου κοινού είναι αλυσιτελής καθόσον αφορά την ανάλυση του κινδύνου αποδυναμώσεως και, συνεπώς, πρέπει να απορριφθεί.

Επί του συσχετισμού μεταξύ των επίδικων σημάτων

- 36 Από τη νομολογία προκύπτει ότι η προστασία που παρέχει το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 δεν εξαρτάται από τη διαπίστωση τόσο μεγάλης ομοιότητας μεταξύ των επίμαχων σημάτων ώστε να υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως στην αντίληψη του ενδιαφερομένου κοινού. Αρκεί ο βαθμός ομοιότητας μεταξύ των σημάτων αυτών να έχει ως αποτέλεσμα το ενδιαφερόμενο κοινό να συσχετίζει τα σήματα αυτά [βλ., συναφώς, απόφαση του Πρωτοδικείου της 16ης Μαΐου 2007, T-137/05, La Perla κατά ΓΕΕΑ — Worldgem Brands (NIMEI LA PERLA MODERN CLASSIC), δεν έχει δημοσιευθεί στη Συλλογή, σκέψη 34 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].
- 37 Κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου σχετικά με την ερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφος 4, στοιχείο α', της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ L 40, σ. 1), του οποίου το περιεχόμενο είναι, κατ' ουσίαν, πανομοιότυπο με το περιεχόμενο του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, μεταξύ των παραγόντων που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την εξέταση της υπάρξεως συσχετισμού συγκαταλέγονται ο βαθμός της ομοιότητας των αντιπαρατιθέμενων σημάτων, η φύση των υπηρεσιών ή των προϊόντων για τα οποία έχει καταχωρισθεί καθένα από τα αντιπαρατιθέμενα σήματα, συμπεριλαμβανομένων τόσο του βαθμού εγγύτητας ή ετερότητας των εν λόγω προϊόντων ή υπηρεσιών όσο και του ενδιαφερομένου κοινού, το εύρος της φήμης του προγενέστερου σήματος, η ένταση του εγγενούς ή επίκτητου διακριτικού χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος και ο κίνδυνος συγχύσεως του ενδιαφερομένου κοινού (απόφαση Intel Corporation, σκέψη 27 ανωτέρω, σκέψη 42).
- 38 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών δεν εφάρμοσε τα κριτήρια που εκτίθενται στην προηγούμενη σκέψη προκειμένου να εκτιμήσει αν οι καταναλωτές των επίμαχων προϊόντων συσχετίζουν τα αντιπαρατιθέμενα σήματα.
- 39 Η προσφεύγουσα εκτιμά ότι είναι εξαιρετικά απίθανο να μπορεί να αποδειχθεί ένας τέτοιος συσχετισμός. Πρώτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι από τις αποδείξεις που προσκόμισε η παρεμβαίνουσα σχετικά με τη χρήση προκύπτει ότι η χρήση των προγενέστερων σημάτων και, συνεπώς, η φήμη τους περιοριζόταν στον τομέα της κηπουρικής για το ευρύ κοινό. Δεδομένου ότι τα προϊόντα της προσφεύγουσας αφορούν μόνον τον επαγγελματικό και εξειδικευμένο τομέα, είναι εξαιρετικά απίθανο οι μέσοι καταναλωτές των προϊόντων, για τα οποία έχουν καταχωριστεί τα προγενέστερα σήματα που χαίρουν φήμης, να απαντήσουν το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση. Δεύτερον, υπάρχουν μεγάλες διαφορές μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων.
- 40 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα φρονούν ότι τα επιχειρήματα αυτά δεν είναι βάσιμα.
- 41 Καταρχάς, πρέπει να υπομνησθεί ότι ο συσχετισμός μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων πρέπει να εκτιμάται συνολικώς, λαμβανομένων υπόψη όλων των παραγόντων που ασκούν επιρροή στη συγκεκριμένη περίπτωση (απόφαση του Δικαστηρίου της 23ης Οκτωβρίου 2003, C-408/01, Adidas-Salomon και Adidas Benelux, Συλλογή 2003, σ. I-12537, σκέψη 30).
- 42 Με την προπαρατεθείσα στη σκέψη 27 απόφαση Intel Corporation (σκέψη 42), το Δικαστήριο παρέθεσε μια σειρά κριτηρίων των οποίων η συνδρομή μπορεί να αποδείξει την ύπαρξη ενός τέτοιου συσχετισμού, χωρίς η απαρίτησή τους να είναι εξαντλητική και χωρίς να επιβάλλεται η εφαρμογή όλων των εν λόγω

κριτηρίων σε κάθε μεμονωμένη περίπτωση. Αντιθέτως, είναι δυνατό να αποδεικνύεται ο συσχετισμός μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων βάσει ορισμένων εξ αυτών των κριτηρίων ή ο εν λόγω συσχετισμός να προκύπτει από παράγοντες που δεν εκτίθενται στην προπαρατεθείσα στη σκέψη 27 απόφαση Intel Corporation. Πράγματι, το ζήτημα αν το ενδιαφερόμενο κοινό συσχετίζει τα αντιπαρατιθέμενα σήματα αποτελεί πραγματικό ζήτημα, στο οποίο μπορεί να δοθεί απάντηση μόνο βάσει των πραγματικών περιστατικών και των ιδιαίτερων περιστάσεων κάθε μεμονωμένης περιπτώσεως.

- 43 Εν προκειμένω, όμως, το τμήμα προσφυγών έλαβε ορθώς υπόψη ορισμένα από τα κριτήρια εκτιμήσεως που εκτίθενται στην προπαρατεθείσα στη σκέψη 27 απόφαση Intel Corporation, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα. Υπενθύμισε, με τη σκέψη 26 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι τα προγενέστερα σήματα έχαιραν ευρείας φήμης, ότι υπήρχε ορισμένη ομοιότητα μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων και ότι τα προϊόντα για τα οποία είχαν καταχωριστεί τα σήματα αυτά ήταν πανομοιότυπα ή παρόμοια.
- 44 Όσον αφορά, ειδικότερα, τον βαθμό ομοιότητας μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων, το τμήμα προσφυγών ανέλυσε, με τις σκέψεις 19 έως 23 της προσβαλλομένης αποφάσεως, λεπτομερώς την οπτική ομοιότητα των δύο σημάτων, τα οποία αμφότερα απεικονίζουν κυνίδες, τη μη αναγκαιότητα ηχητικής συγκρίσεως ενός αμιγώς εικονιστικού σήματος και, τέλος, την εννοιολογική ομοιότητα των σημάτων αυτών.
- 45 Καίτοι είναι αληθές, όπως παρατηρεί η προσφεύγουσα, ότι οι κυνίδες που απεικονίζουν τα δύο σήματα διαφέρουν μεταξύ τους, καθόσον ο ένας εξ αυτών έχει σχεδιαστεί λεπτομερώς με επιθετικό ύφος ενώ ο άλλος, ο οποίος είναι προφανώς πιο προσηνής, είναι πιο στοιχειωδώς απεικονισμένος, παραμένει εντούτοις γεγονός ότι το τμήμα προσφυγών έλαβε δεόντως υπόψη τις διαφορές αυτές στην ανάλυσή του και έκρινε ορθώς, με τη σκέψη 19 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι οι διαφορές αυτές δεν έχουν τόση σημασία ώστε το ενδιαφερόμενο κοινό, το οποίο επιδεικνύει ένα μέσο επίπεδο προσοχής και έχει ατελή μνήμη, να μη συσχετίσει την εικόνα του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση με την εικόνα των προγενέστερων σημάτων.
- 46 Όσον αφορά την ομοιότητα των προϊόντων για τα οποία έχουν καταχωριστεί τα αντιπαρατιθέμενα σήματα, πρέπει να υπομνησθεί ότι η αιτίαση της προσφεύγουσας στηρίζεται στην εσφαλμένη παραδοχή ότι μπορεί να γίνει διάκριση κατά τρόπο συνεκτικό μεταξύ, αφενός, των μηχανημάτων και εργαλείων που προορίζονται για το ευρύ κοινό και, αφετέρου, των μηχανημάτων και εργαλείων που προορίζονται για επαγγελματίες καλλιεργητές οπωροκηπευτικών. Συγκεκριμένα, από την ανάλυση της αιτιάσεως αυτής στη σκέψη 22 ανωτέρω προκύπτει ότι τα προϊόντα που φέρουν τα προγενέστερα σήματα απευθύνονται τόσο σε επαγγελματίες όσο και σε περιστασιακούς κηπουρούς και ότι η ζήτηση των προϊόντων που προσφέρει η προσφεύγουσα μπορεί, επίσης, να προέλθει τόσο από επαγγελματίες όσο και από περιστασιακούς χρήστες.
- 47 Κατά συνέπεια, το τμήμα προσφυγών ορθώς έκρινε ότι το ενδιαφερόμενο κοινό μπορούσε να συσχετίσει τα σημεία που απεικόνιζαν τα δύο αντιπαρατιθέμενα σήματα και ότι η αιτίαση που προέβαλε συναφώς η προσφεύγουσα πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη.

Επί των οικονομικών συνεπειών του συσχετισμού των αντιπαρατιθέμενων σημάτων

- 48 Όσον αφορά τον κίνδυνο αποδυναμώσεως, η προσφεύγουσα διατείνεται, παραπέμποντας στη σκέψη 77 της προπαρατεθείσας στη σκέψη 27 αποφάσεως Intel Corporation, ότι ο δικαιούχος του προγενέστερου σήματος οφείλει να προβάλλει και να αποδείξει ότι η χρήση του μεταγενέστερου σήματος θα επηρεάσει τη συμπεριφορά των καταναλωτών των προϊόντων που φέρουν το προγενέστερο σήμα ή ότι συντρέχει σοβαρός κίνδυνος να συμβεί κάτι τέτοιο στο μέλλον. Το τμήμα προσφυγών παρέλειψε να εξετάσει, εν προκειμένω, το ενδεχόμενο αυτό.

- 49 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η παρεμβαίνουσα όφειλε να προβάλει επιχειρήματα τα οποία να εξηγούν με ποιο συγκεκριμένο τρόπο η αποδυνάμωση της προκαλεί βλάβη. Συνεπώς, η απλή αναφορά στην αποδυνάμωση δεν αρκεί για να δικαιολογήσει την εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009.
- 50 Πρώτον, πρέπει να υπομνησθεί ότι ο λόγος απαραδέκτου που στηρίζεται στον κίνδυνο αποδυναμώσεως, όπως προβλέπει το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, συμβάλλει, μαζί με τους άλλους σχετικούς λόγους απαραδέκτου του εν λόγω άρθρου, στη διατήρηση της πρωταρχικής λειτουργίας του σήματος, δηλαδή της λειτουργίας προελεύσεως. Όσον αφορά τον κίνδυνο αποδυναμώσεως, η λειτουργία αυτή θίγεται, όταν διαπιστώνεται εξασθένηση της ικανότητας του προγενέστερου σήματος να υποδηλώνει ότι οι υπηρεσίες ή τα προϊόντα για τα οποία καταχωρίστηκε και χρησιμοποιείται προέρχονται από τον δικαιούχο του εν λόγω σήματος, στο μέτρο που η χρησιμοποίηση του μεταγενέστερου σήματος συνεπάγεται την αποδόμηση της ταυτότητας του προγενέστερου σήματος και του αντίκτυπου που έχει στο κοινό. Αυτό συμβαίνει, ιδίως, όταν το προγενέστερο σήμα παύει να προκαλεί άμεση συσχέτιση με τις υπηρεσίες ή τα προϊόντα για τα οποία έχει καταχωριστεί (απόφαση Intel Corporation, σκέψη 27 ανωτέρω, σκέψη 29).
- 51 Από την προπαρατεθείσα στη σκέψη 27 απόφαση Intel Corporation προκύπτει ότι εναπόκειται στον δικαιούχο του προγενέστερου σήματος, για το οποίο ζητείται η προστασία που παρέχει το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, να αποδείξει ότι η χρήση του μεταγενέστερου σήματος μπορεί να βλάψει τον διακριτικό χαρακτήρα του προγενέστερου σήματός του. Προς τούτο, ο δικαιούχος του προγενέστερου σήματος δεν υποχρεούται να αποδείξει την ύπαρξη πραγματικής και ήδη υφιστάμενης προσβολής του σήματός του. Συγκεκριμένα, όταν ενδέχεται το σήμα του να υποστεί μια τέτοια προσβολή λόγω του τρόπου με τον οποίο ο δικαιούχος του μεταγενέστερου σήματος μπορεί να χρησιμοποιήσει το δικό του σήμα στο μέλλον, ο δικαιούχος του προγενέστερου σήματος δεν είναι δυνατό να υποχρεωθεί να αναμείνει την επέλευσή της, προκειμένου να είναι σε θέση να επιτύχει την απαγόρευση της εν λόγω χρησιμοποίησεως. Ο δικαιούχος του προγενέστερου σήματος πρέπει, πάντως, να αποδείξει βάσει στοιχείων ότι υπάρχει σοβαρός κίνδυνος επελεύσεως της προσβολής αυτής στο μέλλον (απόφαση Intel Corporation, σκέψη 27 ανωτέρω, σκέψεις 37, 38 και 71).
- 52 Για τον σκοπό αυτό, ο δικαιούχος του προγενέστερου σήματος πρέπει να προσκομίσει στοιχεία που να επιτρέπουν να συναχθεί, *prima facie*, μελλοντικός και μη υποθετικός κίνδυνος βλάβης (απόφαση SPA-FINDERS, σκέψη 26 ανωτέρω, σκέψη 40). Το συμπέρασμα αυτό μπορεί να συναχθεί ιδίως βάσει επαγωγικών σκέψεων που προκύπτουν από ανάλυση των πιθανοτήτων και λαμβάνουν υπόψη τις συνήθεις πρακτικές στον συγκεκριμένο εμπορικό τομέα καθώς και κάθε άλλη περίπτωση στη συγκεκριμένη περίπτωση [απόφαση του Πρωτοδικείου της 16ης Απριλίου 2008, T-181/05, Citigroup και Citibank κατά ΓΕΕΑ - Citi (CITI), Συλλογή 2008, σ. II-669, σκέψη 78].
- 53 Δεν μπορεί, εντούτοις, να απαιτηθεί, πλέον των ανωτέρω στοιχείων, ο δικαιούχος του προγενέστερου σήματος να αποδείξει ότι η χρησιμοποίηση του μεταγενέστερου σήματος είχε ως πρόσθετο αποτέλεσμα τη μεταβολή της οικονομικής συμπεριφοράς του μέσου αποδέκτη των υπηρεσιών ή καταναλωτή των προϊόντων για τα οποία καταχωρίστηκε το προγενέστερο σήμα. Πράγματι, μια τέτοια προϋπόθεση δεν προβλέπεται ούτε στο άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 ούτε στην προπαρατεθείσα στη σκέψη 27 απόφαση Intel Corporation.
- 54 Όσον αφορά τη σκέψη 77 της προπαρατεθείσας στη σκέψη 27 αποφάσεως Intel Corporation, από την επιλογή του όρου «επομένως» και από τη δομή της σκέψεως 81 της αποφάσεως αυτής προκύπτει ότι η μεταβολή της οικονομικής συμπεριφοράς του καταναλωτή, για την οποία κάνει λόγο η προσφεύγουσα προς στήριξη της αιτιάσεώς της, αποδεικνύεται όταν ο δικαιούχος του προγενέστερου σήματος αποδεικνύει επιτυχώς, σύμφωνα με τη σκέψη 76 της εν λόγω αποφάσεως, την εξασθένηση της ικανότητας του σήματος αυτού να υποδηλώνει ότι οι υπηρεσίες ή τα προϊόντα για τα οποία καταχωρίστηκε και χρησιμοποιείται προέρχονται από τον δικαιούχο του εν λόγω σήματος, στο μέτρο που η χρησιμοποίηση του μεταγενέστερου σήματος συνεπάγεται την αποδόμηση της ταυτότητας του προγενέστερου σήματος και του αντίκτυπου που αυτό έχει στο κοινό.

- 55 Πρέπει να εξεταστεί αν το τμήμα προσφυγών εφάρμοσε ορθώς, εν προκειμένω, τα κριτήρια αυτά.
- 56 Όσον αφορά, πρώτον, το επιχείρημα ότι η παρεμβαίνουσα περιορίστηκε μόνο στην προβολή του κινδύνου αποδυναμώσεως χωρίς επιπλέον να αποδείξει τον κίνδυνο αυτό, το τμήμα προσφυγών διευκρινίζει, με τη σκέψη 30 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι η παρεμβαίνουσα ανέπτυξε την επιχειρηματολογία της κατά την ενώπιόν του διαδικασία. Μεταξύ άλλων υποστήριξε ότι η χρήση του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση θα έπληττε τη φήμη των προγενέστερων σημάτων, στο μέτρο που το ενδιαφερόμενο κοινό θα έπαυε να συσχετίζει τα προϊόντα της με τα σήματα αυτά, και ότι το εικονιστικό τμήμα των σημάτων αυτών θα καθίστατο κοινότοπο και θα έχανε την αυξημένη διακριτική δύναμή του.
- 57 Παρά τη συνοπτική διατύπωση των επιχειρημάτων της παρεμβαίνουσας στη σκέψη 30 της προσβαλλομένης αποφάσεως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η παρεμβαίνουσα προέβαλε επιχειρήματα δυνάμενα να καταδείξουν ένα μη υποθετικό κίνδυνο επελεύσεως της ζημίας που η χρήση του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση θα μπορούσε να προκαλέσει στα προγενέστερα σήματα.
- 58 Όσον αφορά, δεύτερον, την ανάλυση του βασίμου των επιχειρημάτων που προέβαλε η παρεμβαίνουσα, πρέπει να παρατηρηθεί, πρώτον, ότι το τμήμα προσφυγών προσέδωσε, με τη σκέψη 36 της προσβαλλομένης αποφάσεως, μεγάλη σημασία στον ισχυρό διακριτικό χαρακτήρα των προγενέστερων σημείων, διευκρινίζοντας ότι το στοιχείο της κεφαλής του λύκου δεν έχει καμία προφανή σχέση με τα επίμαχα προϊόντα. Πράγματι, δεν υπάρχει καμία σχέση μεταξύ του εικονιστικού στοιχείου της κεφαλής ενός λύκου, το οποίο χρησιμοποιείται στα προγενέστερα σήματα και στα προϊόντα που πωλεί η παρεμβαίνουσα, η δε χρησιμοποίηση του στοιχείου αυτού εξηγείται κατ' ουσία από το γεγονός ότι η επωνυμία της εταιρείας της παρεμβαίνουσας περιέχει τη λέξη «wolf», η οποία στη γερμανική γλώσσα σημαίνει «λύκος».
- 59 Το τμήμα προσφυγών ανέλυσε, συνεπώς, ορθώς τον ισχυρό διακριτικό χαρακτήρα των προγενέστερων σημάτων. Κατά τη νομολογία, όσο σημαντικότερα είναι ο διακριτικός χαρακτήρας και η φήμη του προγενεστέρου σήματος τόσο πιθανότερη είναι η ύπαρξη προσβολής (απόφαση Intel Corporation, σκέψη 27 ανωτέρω, σκέψεις 67 και 74, και απόφαση SPA-FINDERS, σκέψη 26 ανωτέρω, σκέψη 41).
- 60 Δεύτερον, το τμήμα προσφυγών έκρινε, με τη σκέψη 36 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι έπρεπε να ληφθεί υπόψη ο πανομοιότυπος ή παρόμοιος χαρακτήρας των επίμαχων προϊόντων.
- 61 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί, καταρχάς, ότι το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 μπορεί να προβληθεί στο πλαίσιο ανακοπής που ασκείται είτε κατά αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος για υπηρεσίες και προϊόντα που δεν είναι πανομοιότυπα ή παρόμοια με αυτά που καλύπτει το προγενέστερο σήμα είτε κατά αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος για προϊόντα πανομοιότυπα ή παρόμοια με αυτά που καλύπτει το προγενέστερο σήμα (βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις του Δικαστηρίου της 9ης Ιανουαρίου 2003, C-292/00, Davidoff, Συλλογή 2003, σ. I-389, σκέψεις 24 έως 26, και Adidas-Salomon και Adidas Benelux, σκέψη 41 ανωτέρω, σκέψεις 19 έως 22).
- 62 Επιβάλλεται, στη συνέχεια, η διαπίστωση ότι το γεγονός ότι οι ανταγωνιστές χρησιμοποιούν παρόμοια σημεία για πανομοιότυπα ή παρόμοια προϊόντα συνεπάγεται τον άμεσο συσχετισμό από το ενδιαφερόμενο κοινό των σημείων και των επίμαχων προϊόντων, γεγονός το οποίο μπορεί να επηρεάσει την ικανότητα του προγενέστερου σήματος να προσδιορίζει τα προϊόντα για τα οποία έχει καταχωριστεί ως προερχόμενα από τον δικαιούχο του εν λόγω σήματος. Εν προκειμένω, πρέπει συνεπώς να γίνει δεκτό ότι αναγκαίο επακόλουθο της εκ μέρους της προσφεύγουσας χρησιμοποίησεως της κεφαλής λύκου ως σήματος για συσκευές κηπουρικής και καλλιέργειας οπωροκηπευτικών, οι οποίες είναι πανομοιότυπες ή παρόμοιες με εκείνες που πωλεί η παρεμβαίνουσα χρησιμοποιώντας σήματα τα οποία επίσης απεικονίζουν κεφαλές κυνιδών, είναι ότι οι καταναλωτές των συσκευών αυτών θα παύσουν να συσχετίζουν πλέον άμεσα την εικόνα των κυνιδών με τα προϊόντα της παρεμβαίνουσας.
- 63 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί, επίσης, ότι το σήμα ενεργεί ως μέσο για τη μετάδοση και άλλων μηνυμάτων, που αφορούν ιδίως τις ιδιότητες ή τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των προϊόντων και των υπηρεσιών που καλύπτει ή τις εικόνες και παραστάσεις που προβάλλει, όπως για παράδειγμα την

πολυτέλεια, τον τρόπο ζωής, την αποκλειστικότητα, την περιπέτεια και τη νεότητα. Κατ' αυτή την έννοια, το σήμα έχει σύμφυτη οικονομική αξία, αυτοτελή και διακριτή σε σχέση με την αξία των υπηρεσιών ή των προϊόντων για τα οποία έχει καταχωρισθεί. Τα μηνύματα αυτά, που μεταφέρει ιδίως ένα φημισμένο σήμα ή τα οποία συνδέονται με αυτό, του προσδίδουν σημαντική αξία που πρέπει να προστατευθεί, καθόσον μάλιστα στις περισσότερες περιπτώσεις η φήμη του σήματος είναι το αποτέλεσμα σημαντικών προσπαθειών και επενδύσεων του δικαιούχου του (απόφαση VIPS, σκέψη 27 ανωτέρω, σκέψη 35).

- 64 Εν προκειμένω, το γεγονός ότι τα προγενέστερα σήματα δεν προκαλούν πλέον άμεσο συσχετισμό με τα προϊόντα για τα οποία έχουν καταχωρισθεί και χρησιμοποιούνται υπονομεύει τις εμπορικές προσπάθειες που κατέβαλε η παρεμβαίνουσα για την ανάπτυξη των σημάτων της.
- 65 Τρίτον, το τμήμα προσφυγών διαπίστωσε, με τη σκέψη 37 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι η προσφεύγουσα ουδέποτε επισήμανε ποια «νόμιμη αιτία», κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, εξηγεί ή δικαιολογεί τη χρησιμοποίηση της κεφαλής λύκου στο σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση. Η προσφεύγουσα δεν αμφισβήτησε τη διαπίστωση αυτή.
- 66 Ως εκ τούτου, το τμήμα προσφυγών ορθώς έκρινε ότι η χρησιμοποίηση του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση μπορεί να βλάψει τον διακριτικό χαρακτήρα των προγενέστερων σημάτων. Η αιτίαση της προσφεύγουσας που στηρίζεται στην αναγκαιότητα αποδείξεως των οικονομικών αποτελεσμάτων του συσχετισμού των αντιπαρατιθέμενων σημάτων δεν μπορεί, συνεπώς, να γίνει δεκτή.
- 67 Στο μέτρο που το τμήμα προσφυγών εφάρμοσε, συνεπώς, ορθώς το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 λόγω του κινδύνου αποδυναμώσεως που συνεπάγεται το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση, δεν συντρέχει πλέον λόγος να εξεταστεί ο κίνδυνος παρασιτισμού επί του οποίου στηρίζεται, επίσης, η προσβαλλόμενη απόφαση. Πράγματι, όπως παρατηρήθηκε στη σκέψη 27 ανωτέρω, αρκεί να συντρέχει μία από τις τρεις περιπτώσεις προσβολής του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, για να τύχει εφαρμογής η εν λόγω διάταξη.
- 68 Κατόπιν των προεκτεθέντων, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.
- 69 Κατά συνέπεια, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 70 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με τα αιτήματα του ΓΕΕΑ και της παρεμβαίνουσας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.**
- 2) Καταδικάζει την Environmental Manufacturing LLP στα δικαστικά έξοδα.**

Pelikánová

Jürimäe

Van der Woude

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 22 Μαΐου 2012.

(υπογραφές)